

стрѣши берзѣпа. Тогда разбѣрзалъ снопа, Окѣ-
лоръ самъ: ѿ взѣмалъ една, по една прѣчка,
ѿ асно кѣчки ти строшилъ, ѿ послѣ ѿмъ рѣ-
калъ: видѣти ли чада мой! това ако стѣ согла-
сны ѿ бы можете да видѣте крѣпкѣи: но ако
са раздѣлѣти, ѿ са отдалечѣти едѣнъ отъ
дрѣгго: тогда мѣжи да бы покорѣ асно всѣ-
кѣи, когда шѣ.

16.) Оумный осѣждава самъ себѣ в' на-
казанѣе егда согрѣши.

Фѣлѣппъ царь македонскѣи, веднѣждѣ сѣ-
дши едного махѣта: ѿ зацѣ то дрѣмашѣ, ѿ
некнемѣвашѣ на неговъ тѣ правды, ѿзмѣмил-
са Фѣлѣппъ ѿ неоправдавашѣ гѣ, неправедно, ѿ
махѣта кѣкналъ белегадно: о царю! ша при-
нисѣ сѣдатъ на дрѣго мѣсто: на тѣмъ рѣчь са
слѣтилъ Фѣлѣппъ много, ѿ рѣкалъ: при когѣ;
ѿ махѣта са отговорилъ: при тебѣ сѣцаго, ко-
гѣ сѣ вѣденъ, ѿ внемѣтелно слѣшалъ, тогда
Фѣлѣппъ станалъ, ѿ испѣталъ, осѣбне махѣтова-
та причина, ѿ разумѣвъ какъ гѣ ѿнеоправдо-
кавалъ. Тогѣ ради неразвѣмилъ сѣдатъ, ѿ на
махѣта отъ своитѣ благодарно мѣ заплатилъ
брѣда-та.

17.) Сковѣдны подарѣва спорѣдъ. него-
во-то достоинство.

Белѣкѣи Александръ, ѣ былъ много добро-
дѣтельный, ѿ сковѣдственый, едѣнъ неговъ